

Dokumentation for beregning af beskæftigelsespotentiale for voksne på kanten af arbejdsmarkedet

Notatet præsenterer en metode til at opgøre beskæftigelsespotentialet af kommissionens anbefalinger rettet mod voksne på kanten af arbejdsmarkedet. Metoden tager afsæt i kommunale forskelle. Det centrale tal i metoden er ordinære løntimer, som voksne på kanten af arbejdsmarkedet – i gennemsnit – opnår, i tredje år efter de er registreret i gruppen. Det antages, at en del af forskellen i dette tal på tværs af kommuner afspejler et forbedringspotentiale i mange kommuner.

Den kommunale tilgang skal ses i lyset af, at kommissionens anbefalinger i mange tilfælde handler om ”best practice” i såvel jobindsatsen som andre kommunale indsats, der skal hjælpe voksne på kanten af arbejdsmarkedet ind på det ordinære arbejdsmarked, herunder gennem partnerskaber med erhvervslivet og civilsamfundet, sociale effektinvesteringer, nyt fokus i beskæftigelsesindsatsen og et øget fokus på ordinære løntimer for udsatte borgere mv.

Med afsæt i hovedparten af kommuner i top 25 kan man beregne et beskæftigelsespotentiale i størrelsesordenen 3.500 fuldtidspersoner, hvad angår ”best practice” i kommunerne. Det er vigtigt at understrege, at der er tale om regneeksempler, som hviler på en skønsmæssig vurdering. På den ene side er det kommissionens vurdering, at et betydeligt antal af kommuner kan forbedre sig. Beregnings-teknisk er det lagt til grund, at knap tre fjerdedele af kommunerne kan forbedre sig. På den anden side har kommissionen valgt at se bort fra de kommuner, som ligger allerbedst i top 25. Det sikrer, at få kommuner ikke får relativ stor indvirkning på beskæftigelsespotentialet.

Det er endvidere kommissionens vurdering, at potentialet af den samlede pakke af anbefalinger rettet mod udsatte borgere kan nå højere op end ”best practice”. I den samlede pakke af anbefalinger er der således flere anbefalinger, der giver *alle* kommuner nye og bedre muligheder for at løfte gruppen af voksne på kanten af arbejdsmarkedet.

Det gælder bl.a. kommissionens anbefaling om en ny integrationsgrunduddannelse, som giver offentlige og private arbejdsgivere mulighed for at benytte ordningen til en væsentlig større gruppe af flygtninge og indvandrere. Der er foretaget en særskilt vurdering af denne anbefaling, som viser et beskæftigelsespotentiale i størrelsesordenen 500-700 fuldtidspersoner. Et andet eksempel er kommissionens anbefaling om at afskaffe aktivitetspålægget for unge i kontanthjælpssystemet, som isoleret set skønnes at have en beskæftigelseseffekt på ca. 100 fuldtidspersoner. Et tredje eksempel er jobpræmien til kommunerne, som generelt vil gøre det mere attraktivt for kommunerne at investere i indsatsen til udsatte borgere. Og det gælder kommissionens anbefalinger om et nyt fokus i beskæftigelsesindsatsen med færre proceskrav, mere frihed til jobcentre og større jobfokus i samtalerne frem for fokus på regler og rettigheder.

Kommissionen vurderer på den baggrund, at den samlede pakke af anbefalinger rettet mod voksne på kanten af arbejdsmarkedet har et beskæftigelsespotentiale i størrelsesordenen **3.500-4.500 fuldtidspersoner**. Eller sagt med andre ord: Det potentiale kommissionen søger at opdyrke med anbefalingerne.

Endelig retter en del af anbefalingerne sig mod udsatte unge – fx anbefalingen om en ungegaranti – hvilket på sigt skal bidrage til, at færre udsatte unge ender i gruppen af voksne på kanten af arbejdsmarkedet.

Det er kommissionens forventning, at beskæftigelsespotentialet vil omfatte væsentlig flere personer end potentialet opgjort i fuldtidspersoner. For det første vil vejen til flere ordinære timer typisk gå via småjob og job på nedsat tid for mange i målgruppen. For det andet er det ikke alle i målgruppen, der forventes at magte et job på fuld tid på den lange bane.

Det er efter kommissionens vurdering ikke urealistisk, at beskæftigelsespotentialet kan omfatte 1½-2 gange så mange personer, som potentialet opgjort i fuldtidspersoner. Det vil sige et sted i omegnen af 7.000 til 9.000 personer. Kommissionen hæfter sig således ved, at voksne på kanten af arbejdsmarkedet, der kommer i beskæftigelse, kan opgøres til at arbejde 20-25 timer i gennemsnit om ugen.

Den resterende del af notatet gennemgår datagrundlag og metode bag vurderingen af beskæftigelsespotentialet i fuldtidspersoner baseret på kommunale forskelle i ordinære løntimer blandt voksne på kanten af arbejdsmarkedet (de 3.500 fuldtidspersoner).

Voksne på kanten af arbejdsmarkedet og ordinære løntimer

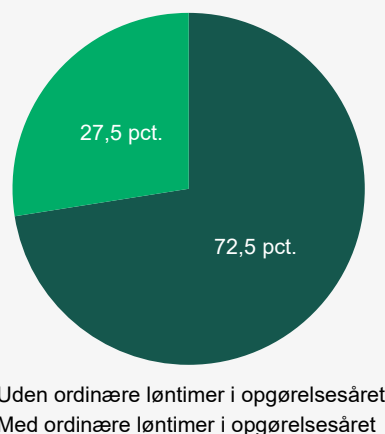
Afgrænsningen af voksne på kanten af arbejdsmarkedet tager afsæt i kommissionens første publikation (Erkendt, forsøgt løst, uløst), hvor gruppen er defineret som personer i alderen 16-64 år, der har modtaget midlertidige ydelser i mindst 80 pct. af tiden i løbet af et år.

I metoden i nærværende notat er der foretaget enkelte justeringer af afgrænsningen. For det første ses på aldersgruppen 18-64 år. For det andet er det en betingelse, at personerne i gruppen har indgået i befolkningen i alle tre år før og efter opgørelsesåret, idet metoden baserer sig på gruppens ordinære løntimer i tredje år før og tredje år efter opgørelsesåret.

Figur 1 viser voksne på kanten af arbejdsmarkedet fordelt på ordinære løntimer i opgørelsesåret. Knap tre fjerdedele af gruppen har ingen ordinære løntimer i opgørelsesåret¹. Hovedparten af de resterende personer i gruppen har færre end 500 ordinære løntimer.

¹ Fordelingen af voksne på kanten af arbejdsmarkedet med og uden ordinære løntimer har været relativ konstant i en årrække. Ser man på perioden 2012 til 2019 har andelen uden ordinære løntimer varieret mellem 68 og 74 pct.

Figur 1 Voksne på kanten af arbejdsmarkedet fordelt efter ordinære løntimer i opgørelsesåret

Anm.: Figuren vedrører voksne på kanten af arbejdsmarkedet opgjort i årene 2015-2019. Der er set bort fra årene efter 2019 på grund af corona. Se boks 1 for afgrænsning voksne på kanten af arbejdsmarkedet og opgørelse af ordinære løntimer.

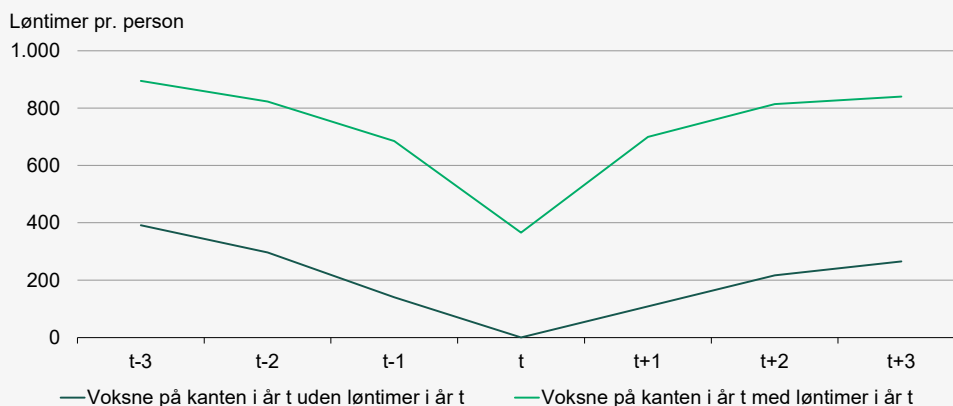
Kilde: Egne beregninger på registerdata.

Figur 2 viser ordinære løntimer pr. person for voksne på kanten af arbejdsmarkedet i opgørelsesåret (år t) samt i de tre forudgående og tre efterfølgende år. Gruppens gennemsnitlige antal løntimer aftager gradvist i årene frem mod opgørelsesåret og stiger gradvist i årene efter. Tidsprofilen indikerer altså, at voksne på kanten af arbejdsmarkedet i nogen grad vender tilbage til arbejdsmarkedet.

Timetallene indikerer imidlertid også, at der er stor forskel på personerne i gruppen. Den fjerdedel af gruppen, som har ordinære løntimer i opgørelsesåret, har både i årene før og efter opgørelsesåret – i gennemsnit – en langt stærkere tilknytning til arbejdsmarkedet end de tre fjerdedele af gruppen, som ingen ordinære løntimer har i opgørelsesåret. Det tyder på, at ikke alle i gruppen kan siges at være på kanten af arbejdsmarkedet i samme grad.

I de efterfølgende beregninger af beskæftigelsespotentialet er det derfor valgt at opdele beregningen i voksne på kanten af arbejdsmarkedet uden henholdsvis med ordinære løntimer i opgørelsesåret.

Figur 2 Ordinære løntimer i perioden t-3 til t+3 for voksne på kanten af arbejdsmarkedet i år t

Anm.: Figuren vedrører på voksne på kanten af arbejdsmarkedet opgjort i årene 2012-2016. t-3 er således et gennemsnit af gruppens ordinære løntimer pr. person i årene 2009-2013, mens t+3 er et gennemsnit af gruppens ordinære løntimer pr. person i årene 2015-2019. I figuren er det valgt at se bort fra årene efter 2019 på grund af corona. Se boks 1 for afgrænsning af voksne på kanten af arbejdsmarkedet og opgørelse af ordinære løntimer.

Kilde: Egne beregninger på registerdata.

Boks 1 Afgrænsning af voksne på kanten af arbejdsmarkedet og opgørelse af ordinære løntimer

Voksne på kanten af arbejdsmarkedet er her afgrænset til personer i alderen 18-64 år, der modtaget midlertidige ydelser i 80 pct. af tiden i løbet af opgørelsesåret. Modtagelsen af midlertidige ydelser er baseret på ugedata fra Beskæftigelsesministeriets DREAM-register. Midlertidige ydelser omfatter a-dagpenge, kontanthjælp, uddannelseshjælp, SHO-ydelser (integrationsydelse), revalideringsydelse, forrevalideringsydelse, sygedagpenge og ressourceforløbsydelse (i såvel ressourceforløb som jobafklaringsforløb). Det er endvidere en forudsætning, at personerne indgår i befolkningen i alle tre år før og efter opgørelsesåret.

Opgørelsen af ordinære løntimer er baseret på Danmarks Statistiks arbejdsmarkedsregnskab (det unormerede). Opgørelsen omfatter løntimer i både hoved- og bijob. Der er set bort fra løntimer i støttet beskæftigelse samt betalte løntimer i perioder med fravær (sygdom og barsel).

Beskæftigelsespotentialet før korrektion for kommunale rammevilkår

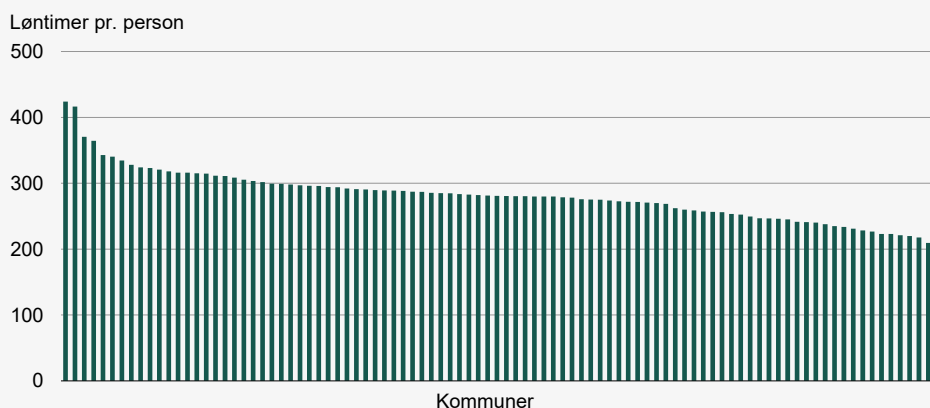
Ansvar for jobindsatsen til borgere uden arbejde, herunder til voksne på kanten af arbejdsmarkedet, ligger hos kommunerne. Nogle af kommissionens anbefalinger vil give kommunerne nye muligheder i jobindsatsen og bedre økonomiske incitamenter til at hjælpe udsatte borgere i job. Men kommissionens anbefalinger handler i mange tilfælde om ”best practice” i såvel jobindsatsen som andre kommunale indsatser til voksne på kanten af arbejdsmarkedet. De handler bl.a. om, hvordan kommunerne kan hjælpe udsatte borgere i job gennem partnerskaber med erhvervslivet og civilsamfundet, sociale effektinvesteringer, nyt fokus i beskæftigelsesindsatsen og et øget fokus på ordinære løntimer for udsatte borgere mv.

I metoden til at opgøre beskæftigelsespotentialet er det derfor valgt at tage afsæt i kommunale forskelle i ordinære løntimer, som voksne på kanten af arbejdsmarkedet opnår. Målepunktet er tredje år efter opgørelsesåret af gruppen. Endvidere er gruppen, som nævnt, opdelt i to: Henholdsvis voksne på kanten arbejdsmarkedet

uden løntimer i opførelsesåret og voksne på kanten arbejdsmarkedet med ordinære i opførelsesåret.

Figur 3 viser den kommunale variation i ordinære løntimer i tredje år efter opførelsesåret for voksne på kanten af arbejdsmarkedet uden ordinære løntimer i opførelsesåret. Gruppen udgør knap tre fjerdedele af voksne på kanten af arbejdsmarkedet (se figur 1 ovenfor). Personerne i gruppen har i gennemsnit ca. 280 ordinære løntimer i det tredje år efter opførelsesåret (simplet gennemsnit på tværs af kommuner). Men der er betydelig forskel på tværs af kommuner. I mange kommuner har gruppen over 300 løntimer i gennemsnit pr. person, mens gruppen i andre kommuner har under 250 timer i gennemsnit pr. person.

Figur 3 Ordinære løntimer i tredje år efter opførelsesåret for voksne på kanten af arbejdsmarkedet uden ordinære løntimer i opførelsesåret, opgjort på kommuner

Anm.: Tallene i figuren vedrører voksne på kanten af arbejdsmarkedet uden ordinære løntimer i opførelsesåret. Tallene er et gennemsnit af fems års observationer i tredje år efter opførelsesåret for gruppen. Opførelsesårene er 2012 til 2016. For gruppen opgjort i 2012 er det således løntimerne i 2015, for gruppen opgjort i 2013 er det løntimerne i 2016 osv. De fire små ø-kommuner Fanø, Læsø, Samsø og Ærø er udeladt af figuren, da der kun er omkring 100 eller færre personer i gruppen i hver af kommunerne.

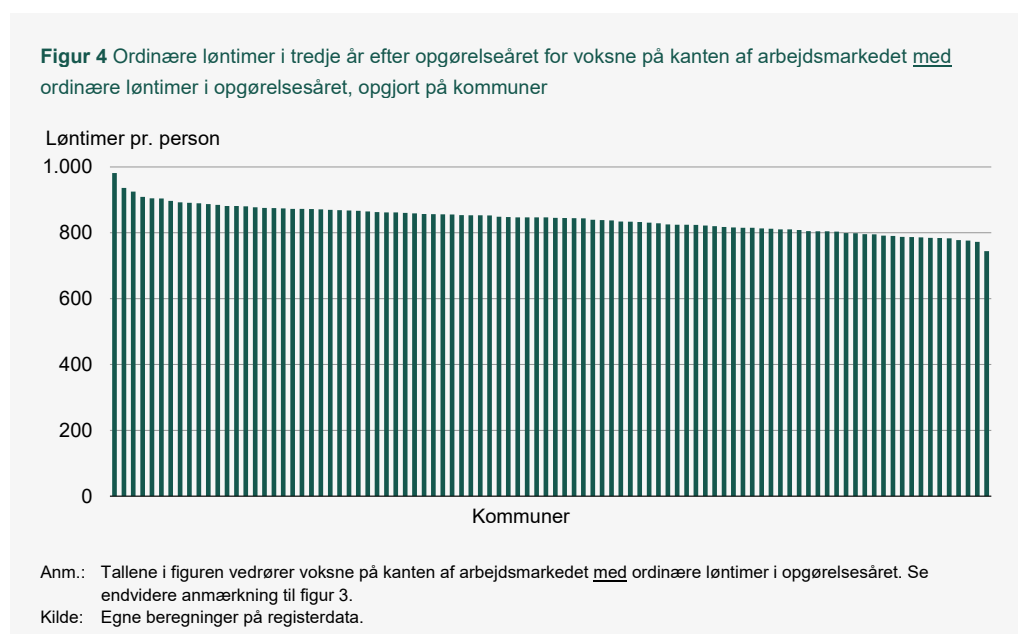
Kilde: Egne beregninger på registerdata.

Med baggrund i de kommuner, der ligger bedst i figuren (fleste ordinære løntimer pr. person), kan der beregnes et beskæftigelsespotentiale for voksne på kanten af arbejdsmarkedet uden ordinære løntimer i opførelsesåret. Det kan fx være med udgangspunkt i de 25 kommuner, der ligger bedst (top 25). I de 25 kommuner har personerne i gruppen ca. 330 ordinære løntimer i gennemsnit i tredje år efter opførelsesåret. Hvis gennemsnittet i de resterende kommuner løftes til ca. 330 ordinære løntimer, svarer det til et beskæftigelsespotentiale på 4.300 fuldtidspersoner, jf. tabel 1 nedenfor.

Der er nogle få kommuner, hvor gruppen opnår væsentlig flere ordinære løntimer pr. person end i de øvrige kommuner i top 25. Få kommuner har altså relativ stor indvirkning på gennemsnittet i top 25. Hvis man ser bort fra de fem bedste kommuner i top 25, reduceres beskæftigelsespotentialet for gruppen til 3.400 fuldtidspersoner. En anden mulighed er at benytte medianen i top 25 for at undgå, at få

kommuner påvirker potentialet relativt meget. I det tilfælde bliver beskæftigelsespotentialet for gruppen på 2.900 fuldtidspersoner.

Figur 4 viser den kommunale variation i ordinære løntimer i tredje år efter opgørelsesåret for voksne på kanten af arbejdsmarkedet med ordinære løntimer i opgørelsesåret. Gruppen udgør omkring en fjerdedel af voksne på kanten af arbejdsmarkedet (se figur 1 ovenfor). Gruppen har i gennemsnit ca. 840 ordinære løntimer pr. person i det tredje år efter opgørelsesåret. Også for denne gruppe er der forskel i timetallet på tværs af kommuner. I mange af kommunerne i den øverste fjerdedel har gruppen omkring 900 løntimer i gennemsnit pr. person, mens gruppen i mange af kommunerne i den nederste fjerdedel har under 800 timer i gennemsnit pr. person.

Med afsæt i den kommunale variation i timetallet kan der på tilsvarende vis beregnes et forbedringspotentiale for denne gruppe. Hvis det gennemsnitlige timetal pr. person i kommunerne uden for top 25 løftes til gennemsnittet i top 25, giver det et beskæftigelsespotentiale på 1.700 fuldtidspersoner. Hvis man ser bort fra de fem bedste kommuner i top 25, reduceres beskæftigelsespotentialet for denne gruppe til 1.500 fuldtidspersoner. Og hvis man benytter mediantallet i top 25 i stedet for gennemsnittet, reduceres beskæftigelsespotentialet for denne gruppe til 1.400 fuldtidspersoner, jf. tabel 1.

Lægger man potentialerne sammen for de to gruppe (voksne på kanten af arbejdsmarkedet uden henholdsvis med løntimer i opgørelsesåret) varierer potentialet mellem 4.400 og 6.100 fuldtidspersoner, jf. tabel 1.

Tabel 1 Regneeksempler på beskæftigelsespotentiale før korrektion for rammevilkår

<i>Fuldtidspersoner</i>	<u>Uden</u> løntimer i opgørelsesåret	<u>Med</u> løntimer i opgørelsesåret	I alt
Gennemsnit top 25	4.300	1.700	6.100
Gennemsnit top 25, ekskl. top 5	3.400	1.500	4.900
Median top 25	2.900	1.400	4.400

Anm.: Fuldtidspersoner er afrundet til nærmeste 100, hvorfor i alt kan afvige fra summen.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af registerdata.

Beskæftigelsespotentialet og kommunale rammevilkår

Det er vigtigt at understrege, at en del af variationen i figur 3 og 4 kan afspejle forskelle i kommunernes rammevilkår med hensyn til at hjælpe voksne på kanten af arbejdsmarkedet ind på det ordinære arbejdsmarked. Hvis det er tilfældet, vil man – alt andet lige – overvurdere beskæftigelsespotentialet med afsæt i figur 3 og 4.

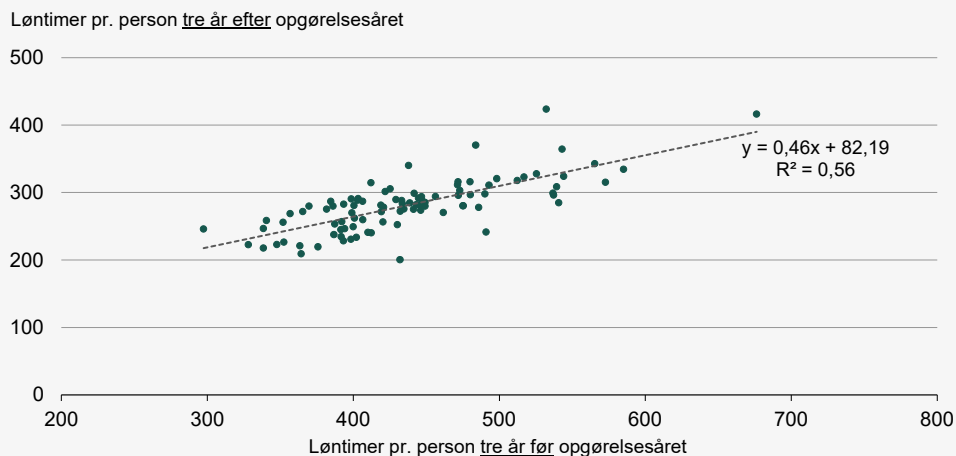
Forskelle i kommunernes rammevilkår kan både være individspecifikke, fx gruppens jobparathed, uddannelsesniveau, tidligere erhvervs erfaring, familieforhold og oprindelse, og kommunespecifikke, fx jobmulighederne i kommunen for voksne på kanten af arbejdsmarkedet, pendlingsafstand til store byer osv.

Korrektion for kommunale rammevilkår sker normalvis med afsæt i et meget stort antal individ- og kommunespecifikke variable og er et større udredningsarbejde. For at holde metoden mere simpel er der her taget udgangspunkt i en alternativ tilgang. I denne tilgang er det udnyttet, at individets løntimer tre år inden opgørelsesåret må antages at have en sammenhæng med individspecifikke kvalifikationer og kommunespecifikke forhold, der kan variere på tværs af kommuner.

Formodningen er, at i de kommuner, hvor gruppen har flest ordinære løntimer pr. person i årene før opgørelsesåret, også er i de kommuner, hvor gruppen har flest ordinære løntimer pr. person i årene efter opgørelsesåret. Formodningen bygger på en antagelse om, at de kommunale rammevilkår i høj grad er tidsafhængige (strukturelle) og derfor har betydning for gruppens arbejdsmarkedstilknytning i årene både før og efter opgørelsesåret for gruppen. Korrelationen kan også være udtryk for forskelle i kommunernes indsats generelt og til voksne på kanten af arbejdsmarkedet. Hvis det er tilfældet, vil beskæftigelsespotentialet blive underestimeret ved korrektion med antal timer i tredje år før opgørelsesåret, da dele af variationen i løntimer i tredje år efter opgørelsesåret vil være rensset ud som følge heraf.

Figur 5 viser korrelationen mellem ordinære løntimer i tredje år før og tredje år efter opgørelsesåret på kommuneniveau for voksne på kanten af arbejdsmarkedet uden ordinære løntimer i opgørelsesåret. Der er en klar tendens til, at i de kommuner, hvor gruppen har relativt mange ordinære løntimer pr. person i tredje år før opgørelsesåret, også er i de kommuner, hvor målgruppen har relativt mange ordinære løntimer pr. person i tredje år efter opgørelsesåret.

Figur 5 Ordinære løntimer i tredje år før og tredje år efter opgørelsesåret for voksne på kanten af arbejdsmarkedet uden ordinære løntimer i opgørelsesåret

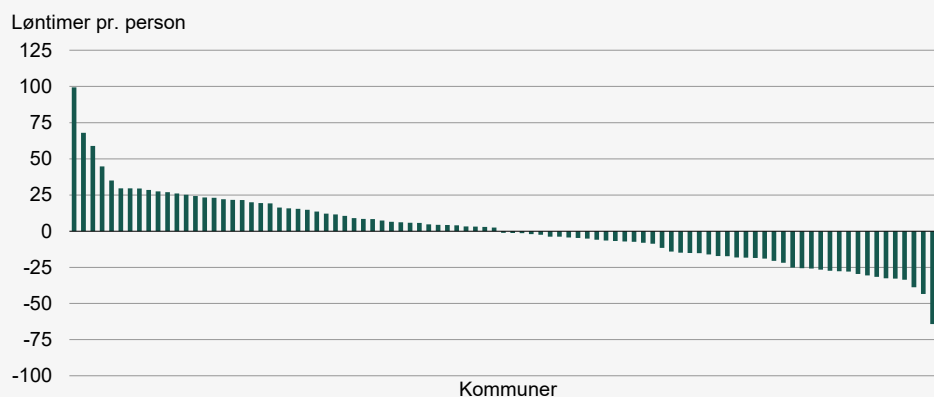

Anm.: Tallene i figuren vedrører voksne på kanten arbejdsmarkedet uden ordinære løntimer i opgørelsesåret. Tallene er et gennemsnit af fems års observationer, hhv. i tredje år før og tredje år efter opgørelsesåret for voksne på kanten af arbejdsmarkedet. Opgørelsesårene er 2012 til 2016. For gruppen opgjort i 2012 er det således løntimerne i 2009 og 2015. For gruppen opgjort i 2013 er det løntimerne i 2010 og 2016 osv. De fire små ø-kommuner Fanø, Læsø, Samsø og Ærø er udeladt, da der kun er omkring 100 eller færre personer i gruppen i hver af kommunerne.

Kilde: Egne beregninger på registerdata.

Hvis det lægges til grund, at korrelationen mellem antallet af ordinære løntimer i tredje år før og tredje år efter opgørelsesåret er et udtryk for forskelle i kommunale rammevilkår, kan den benyttes til at tage højde for forskelle i kommunale rammevilkår i beregningen af beskæftigelsespotentialet. Udgangspunktet er, at korrelationen angiver gruppens forventede timetal i tredje år efter opgørelsesåret, givet gruppens timetal i tredje år før opgørelsesåret. *Figur 6* viser således forskellen mellem faktiske og forventede ordinære løntimer pr. person i tredje år efter opgørelsesåret i de enkelte kommuner givet korrelationen i figur 5.

Figur 6 Forskel mellem faktiske og forventede ordinære løntimer i tredje år efter opgørelsesåret for voksne på kanten af arbejdsmarkedet uden ordinære løntimer i opgørelsesåret

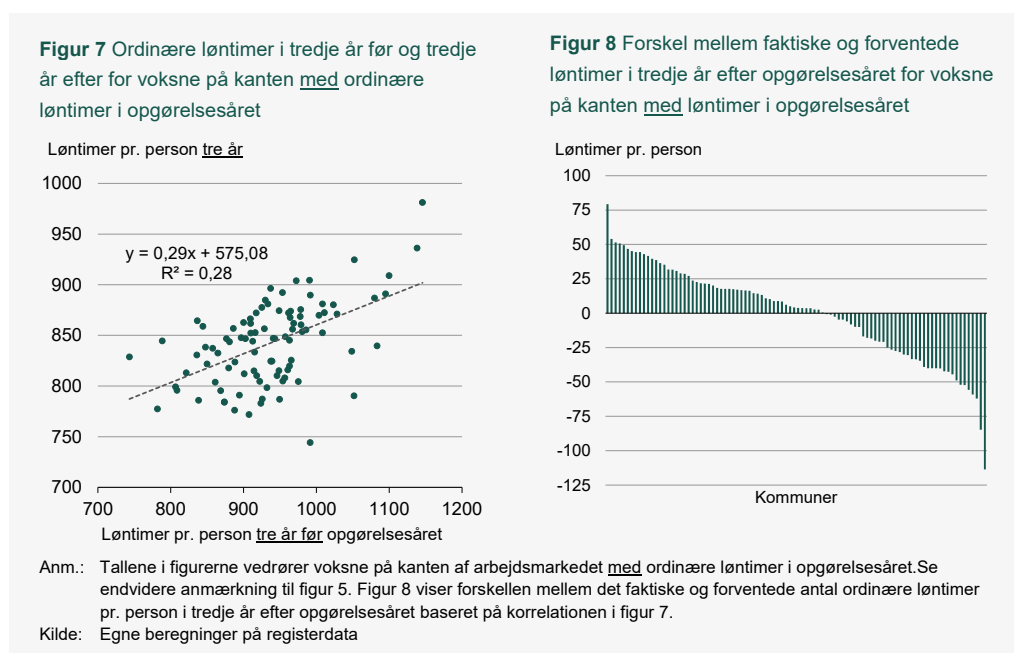

Anm.: Figuren viser forskellen mellem det faktiske og forventede antal ordinære løntimer pr. person i tredje år efter opgørelsesåret baseret på korrelationen i figur 5.

Kilde: Egne beregninger på registerdata.

Hvis man tager udgangspunkt i top 25 (de 25 kommuner med størst positiv forskel mellem det faktiske og forventede antal ordinære løntimer pr. person i tredje år efter opgørelsesåret), så er gennemsnittet godt 30 flere løntimer pr. person end forventet. Hvis gruppens timetal i de resterende kommuner løftes, så de også i gennemsnit har godt 30 løntimer pr. person flere end forventet, giver det et beskæftigelsespotentiale på 1.900 fuldtidspersoner. Hvis man ser bort fra de fem bedste kommuner i top 25, bliver beskæftigelsespotentialet 1.600 fuldtidspersoner. Og hvis man benytter mediantallet i top 25 i stedet for gennemsnittet, bliver beskæftigelsespotentialet 1.500 fuldtidspersoner, jf. tabel 2 nedenfor.

For voksne på kanten af arbejdsmarkedet med ordinære løntimer i opgørelsesåret kan man gentage samme beregning. Figur 7 viser således korrelationen mellem ordinære løntimer pr. person i tredje år før og tredje år efter opgørelsesåret for gruppen på kommuneniveau, mens figur 8 viser forskellen mellem faktiske og forventede ordinære løntimer pr. person i tredje år efter opgørelsesåret i de enkelte kommuner givet korrelationen i figur 7.

Gennemsnittet i top 25 i figur 8 er knap 40 timer pr. person. Hvis gruppens timetal i de resterende kommuner løftes, så de også i gennemsnit har knap 40 løntimer pr. person flere end forventet, giver det til et beskæftigelsespotentiale på 1.000 fuldtidspersoner. Hvis man ser bort fra de fem bedste kommuner i top 25, bliver beskæftigelsespotentialet 900 fuldtidspersoner. Og hvis man benytter medianen i top 25 i stedet for gennemsnittet, bliver beskæftigelsespotentialet 800 fuldtidspersoner, jf. tabel 2.

Lægger man potentialerne sammen for de to gruppe (voksne på kanten arbejdsmarkedet uden henholdsvis med løntimer i opgørelsesåret) varierer potentialet mellem 2.300 og 2.900 fuldtidspersoner, jf. tabel 2.

Tabel 2 Regneeksempler på beskæftigelsespotentiale efter simpel korrektion for rammevilkår

<i>Fuldtidspersoner</i>	<u>Uden</u> løntimer i opgørelsesåret	<u>Med</u> løntimer i opgørelsesåret	I alt
Gennemsnit top 25	1.900	1.000	2.900
Gennemsnit top 25, ekskl. top 5	1.600	900	2.500
Median top 25	1.500	800	2.300

Anm.: Fuldtidspersoner er afrundet til nærmeste 100, hvorfor i alt kan afvige fra summen.
 Kilde: Egne beregninger på baggrund af registerdata.

Samlet vurdering af beskæftigelsespotentiale ("best practice")

Som nævnt er det sandsynligt, at den anvendte metode til at korrigere for kommunale rammevilkår indebærer en undervurdering af beskæftigelsespotentialet. Det vil være tilfældet, hvis den kommunale variation i gruppens løntimer i tredje år før opgørelsesåret er positivt korreleret med kommunernes indsats generelt og til voksne på kanten af arbejdsmarkedet. Det vil nemlig betyde, at dele af variationen i løntimer i tredje år efter opgørelsesåret vil være rensed ud med den anvendte metode. Det er således kommissionens vurdering, at beskæftigelsespotentialet ligger et sted mellem det ikke-korrigerede og det korrigerede potentiale efter den anvendte metode. I den sammenhæng skal man være opmærksom på, at rangordningen af kommuner i de ovenstående figurer – såvel før som efter korrektion for rammevilkår – ikke nødvendigvis er et nøjagtigt udtryk for, hvilke kommuner som gør det godt, og hvilke som gør det mindre godt.

Hvis beregningen af beskæftigelsespotentialet tager udgangspunkt i gennemsnittet i top 25, vil det være et sted mellem det ikke-korrigerede potentiale på 6.100 fuldtidspersoner og det korrigerede potentiale på 2.900 fuldtidspersoner. Hvis man ser bort fra de fem bedste i top 25, vil det være et sted mellem 4.900 og 2.500 fuldtidspersoner. Og hvis man benytter medianen i stedet for gennemsnittet i top 25, bliver intervallet mellem 4.400 og 2.300 fuldtidspersoner. Midtpunktet i de tre intervaller varierer således mellem 3.300 og 4.500 fuldtidspersoner, *jf. tabel 3*.

Tabel 3 Samlet skøn for beskæftigelsespotentiale ("best practice")

<i>Fuldtidspersoner</i>	Før korrektion (tabel 1)	Efter korrektion (tabel 2)	Midtpunkt i interval
Gennemsnit top 25	6.100	2.900	4.500
Gennemsnit top 25, ekskl. top 5	4.900	2.500	3.700
Median top 25	4.400	2.300	3.300
Samlet vurdering			3.500

Anm.: Se tabel 1 og 2.
 Kilde: Egne beregninger på baggrund af registerdata.

På baggrund af regneeksemplerne er det samlet set kommissionens vurdering, at beskæftigelsespotentialet er i størrelsesordenen 3.500 fuldtidspersoner, hvad angår "best practice" i kommunerne. Det er vigtigt at understrege, at der er tale om en

skønsmæssig vurdering. På den ene side er det kommissionens vurdering, at et betydeligt antal af kommuner kan forbedre sig. I regneeksemplerne er det således lagt til grund, at knap tre fjerdedele af kommunerne kan forbedre sig. På den anden side har kommissionen valgt at se bort fra de kommuner, som ligger allerbedst i top 25. Det sikrer, at få kommuner ikke får relativ stor indvirkning på potentialet.

Man kan vælge at anlægge et mere positivt syn på potentialet, hvis man også indtager de kommuner, som klarer sig allerbedst, eller endda kun fokuserer på dem i opgørelsen af beskæftigelsespotentialet. Omvendt kan man også anlægge et mindre positivt syn, hvis man ikke vurderer, at alle kommuner uden for top 25 har et forbedringspotentiale. Eller at der kun er et forbedringspotentiale blandt en lille del af voksne på kanten af arbejdsmarkedet.

Det bemærkes, at beregningen af beskæftigelsespotentialet alene knytter sig til et løft af gruppens ordinære løntimer i et enkelt år, nemlig det tredje år efter opgørelsesåret. I praksis vil løftet af løntimer sandsynligvis ske gradvist i årene efter opgørelsesåret og også fortsætte efter det tredje år efter opgørelsesåret. Det er imidlertid vigtigt at være opmærksom på, at mange bliver i gruppen i flere år og derfor indebærer beregningsmetoden – teknisk set – at de ordinære løntimer ikke blot løftes i tredje år efter opgørelsesåret, men også i de efterfølgende år for en given årgang af voksne på kanten af arbejdsmarkedet. Det, man kan forvente sker i praksis, er således også – implicit – omfattet af beregningsmetoden.